

Református hitéleti lap

XVII. évfolyam 6. szám

2013. június

SZERETETHÍD KÖMLÖDÖN

SZERETETHÍD BANA - BÁBOLNÁN

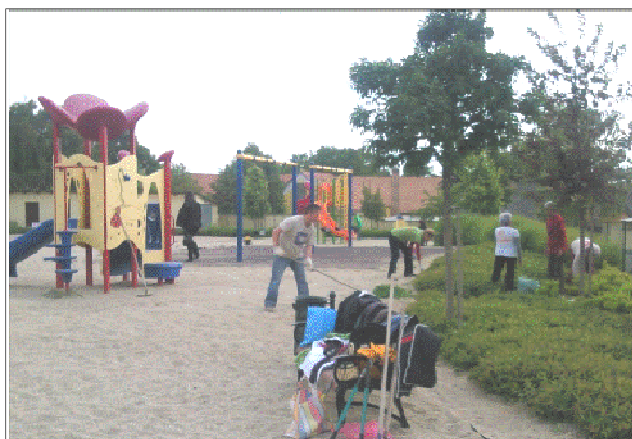
A Bana - bábolnai reformátusok is csatlakoztak a központi felhíváshoz, tőlük is jó néhány fiatal részt vett a közterületek takarításában. Munkájukkal jelezték a nagyobb közösség számára, hogy mi is itt vagyunk és ha kell önzetlenül tenni tudunk településünkért.

Az idei évben első alkalommal vettünk részt a SZERETETHÍD akcióorozatban. A kömlői gyülekezet hittanosait és gondozottjaink egy részét toboroztuk össze, hogy május 25-én a településen lévő emlékhelyek környezetét megtisztítsuk.

A szervezés munkáját Balogh Szilvia és Pinte Mária, intézményünkben dolgozó Kárpátaljáról érkezett diakónusaink vállalták fel. A csapat két részre oszlott, az egyik társaság a temetőben lévő katonasírok környezetét tette rendbe, ültetett köréjük virágot, valamint a bokrok alól szedegette össze az oda bedobált szemetet. A csoport másik fele a település központjában lévő Hősök parkjában végezte el a tisztogatási és virágültetési feladatokat. Ők összegyűjtötték a lekaszált fűvet a millenniumi emlékoszlop környezéből. A fiataloknak sikerült nyolc zsáknyi szemetet is összeszedni Kömlőd utcáiban.

Köszönjük szépen a résztvevőknek a munkát, örömmel tölt el a tudat, hogy egy országos református összefogás részeként a kömlői református fiatalok is megmutatták magukat.

Bogáth István

AZ ÉN GONDOLATAIM NEM A TI GONDOLATAITOK

**Olvasandó: Apostolok cselekedetei
22: 17-21.**

Lelkészi szolgálatunkat feleséggel együtt nem sokkal a rendszerváltás után, 1995-ben kezdtük. Érzékeny időszak volt ez a gyülekezetek életében. Sok olyan ember tűnt fel a templom padjaiban, akiknek a politikai és egyházi előélete megkérdőjelezte ottlétének őszinteségét.

Sokszor lehetett hallani régi, a kommunizmus alatt is kitartó testvérektől: „Tudja Tiszteletes Úr, néhány éve még az ellenkezőjét monda/tette ő is annak, amit most”

Egy szoros közösség nehezen felejt és bizony, sokáig kételkedik. Azóta eltelt 18 év, de sok minden nem változott. Ma is hallok, akár több mint húsz éve hűségesen templomba járó és szolgáló testvérekről hasonló gondolatokat. Mert ahogy mondani szokták: „kutyából nem lesz szalonna”.

Pál apostol hasonlóan érezhetett Jeruzsálemben. Túl van már három missziói úton. Munkája nyomán gyülekezetek támadtak és erősödtek. Isten megáldotta a munkáját. Ugyanakkor Jeruzsálemben sokak számára ő még mindig az egyházüldöző Saul volt. Az ifjú, aki helyesli István vértanú kivégzését, sőt segítkezik is benne. Hiába az azóta eltelt idő, megváltozott élet, önfeláldozó szolgálat. Mert ugye kutyából nem lesz szalonna...

Istennek hála nem tisztom mások hitében vájkálom, őszinteségét vizsgálom és felette ítélek. Ez az Isten tisztá, Ő a szívek vizsgálója és ismerője. Lelkészi szolgálatomat mindig a bizalom határozta meg, olyannak fogadom el az embereket, amilyenek megismertem őket, függetlenül az előéletüktől – én sem keresztyén családból származom, s szinte már felnőtt fejjel lettem hívővé.

Az előítéletek persze nem csak a politikai múlt miatt élnek bennünk. Sokak számára ismerős az érzés: mit keres ez itt? Mi ismerjük: ivott, megcsalta feleségét/férjét, büntetett előéletű, tudjuk hogyan gazdagodott meg, stb. Pedig ha a templomainkba csak büntetlen emberek lehetnének, akkor azok üresen állnának: lelkes, gondnokok, presbiterek és gyülekezeti tagok nélkül. Mert mind

bűnösök vagyunk. Mert ha nekünk szólna Jézus szava: „az vesse rá az első követ, aki büntelen közöttetek”, akkor mi is eloldalognánk, mint a paráznaságon kapott asszony vádlói.

Pál apostol soha nem tagadta múltját. Szégyellni bizonyára szégyellte, de sokszor fennen hangoztatta. A mai igeszakaszunkban is beszédébe foglalja. Mert a világosság a sötétségben ragyog a legjobban. Elmondja bűnös, egyházellenes múltját, hogy Isten ereje, átforgató hatalma még inkább felragyogjon. Hiszen az apostolság, az eredm-

nyes misszió, az áldásos egyházépítés nem az ő érdeme volt. Önmagából csak az egyház pusztítása fakadt – a többi már Isten kegyelme.

Mert Isten meglátta Saulban az igazgyöngyöt. Megállította Damaszkusz felé, hogy megtérítse, hogy Pállá formálja őt. Mert Isten nem az István kivégzésénél segédkező Saul, hanem a Pogányok Apostolát látta benne. Elküldte egy nehéz szolgálatra, melyre Pált látta a legalkalmasabbnak és kiválasztottnak!

Kortársai véleménye megoszlott. Voltak, akik apostoltársul fogadták, s voltak, akik talán mindvégig kételkedtek megváltozásának őszinteségében. De ez ma már nem számít. Számunkra ő Pál apostol, aki az evangéliumot elvitte a pogányok közé, s akinek levelei oly

fontos alapjai a mi megreformált hitünknek. Mert Isten gondolata az ő személyéről is más volt, mint az embereké.

Mit mondjunk tehát? Távolítsunk el a szívünkől minden kételkedést és előítéletet? Könnyű lenne kimondani, attól még nem változunk meg egyik pillanatról a másikra. S mégis ezt kell mondanunk! Mert a szívek belső titkait csak az Úr Isten látja. Mert Ő ma is életet formál át saját akarata és tervei szerint. Akkor is, ha mi ezt nem hisszük el. Akkor is, ha mi bizalmatlanok vagyunk. Az Ő akarata megvalósul! De milyen szomorú, ha a mi érzéseink, gondolataink, szavaink vagy tetteink ellenébe. Mert nekünk ellenérzéseink vannak olyan emberekkel kapcsolatban, akiket Ő megszólított és elhívott.

Biztosat soha nem fogunk tudni arról, hogy valakiben a változás őszinte vagy csupán külső máz. Ezt csak az Isten látja. Én mégis inkább vállalnám, hogy olyannak is higgyek, aki megátssza magát, mint hogy hátráltassak valakit, akiben az Isten Lelke munkálkodik. Mert tudom, hogy az Ő gondolatai mások – sokkal szebbek, jobbak és igazabbak – mint az enyémek.

**Sugár Tamás
Nagyigmánd**

Urunk Istenünk!

Bocsáss meg nekünk, ha sokszor személyválogatóak, vagy előítéletekkel terhesek vagyunk. Pedig minket is bűnös emberként fogadtál kegyelmedbe, s egyedül Jézus Krisztus érdeméért lehetünk gyermekeid.

Kérünk formáld át bennünket, hogy ne előítéleteink, hanem a beléd vetett hit és a tőled nyert kegyelem irányítsa személyes vagy éppen gyülekezeti kapcsolatainkat. Adj nekünk szeretet, mely képes megbocsátani és feledni is ha kell. Használj minket missziódba, hogy ne elzárjuk, hanem sokkal inkább megnyissuk a hozzád vezető utat minden embertársunk előtt.

Jézus nevéért kérünk, hallgass meg minket. Ámen

KÓRUSTALÁLKOZÓ CSÁSZÁRON

A Tatai Református Egyházmegye XXIII. Kórustalálkozójára került sor 2013. április 27-én, Császáron. A nagyszabású alkalmon közel 400-an vettek részt, ami igen öröndetes érdeklődésről tanúskodott. A fellépő kórusok - szám szerint 16! - a következők voltak:

Ácsi Református Énekkar, Császári Mészáros Miklós Férfikórus, Dadi Református Énekkar, Esztergomi Református Énekkar, Kisbéri Pro Cantata Kórus, Kocsi énekkar, Komáromi Református Vegyeskar, Lábatlani Halasi István Református Ifjúsági Kórus, Mocsai Református Vegyeskar, Nagyigmándi Református Énekkar, Naszályi Református Énekkar, Neszmélyi Református Férfikórus, Szőnyi Református Énekkar, Tatai Soli Deo Gloria Kamarakórus, Tatabánya-Bánhidai Református Énekkar, Telki Női Kar.

Az új kórusok alakulása, az énekkarok szép szolgálata, szakmai fejlődése, létszámbeli növekedése, - vagy fiatalodása, továbbá az elhangzott kórusművek kottáinak nyomtatott kiadása, melyet minden kórus kézhez kapott, mindmind nagy örömmel töltött el mindannyiunkat. A közös énekkari művek is szépen szóltak. Évtizedes hagyományunknak megfelelően egyházmegyéink határát átlépve, egy „külsős” kórust is meghívtunk, ezúttal a Telki

Női Kart.

Meghatottan ünnepeltük együtt a császári férfikar megalakulásának 140. évfordulóját, valamint Molnár Péter, egyházmegyei ének-zeneügyi titkár kántori szolgálatának 40. évfordulóját. Különös egyháztörténeti momentum volt XVI. Benedek pápának a Császári Mészáros Miklós Férfikórus számára küldött áldáskérő oklevelének bemutatása.

Az alkalmon beénekeltetéssel és szakmai értékeléssel részt vett Veresné Petrőcz Mária, a dunántúli egyházkerület

let kántorképzőjének vezetője, valamint értékelő-összegző beszéddel Szabó Virág, a dunántúli egyházkerületi ének-zeneügyi előadója.

Az alkalom méltósága nem valósulhatott meg volna az alapos, áldozatos és igényes szervezés, valamint a fegyelmezett liturgiai rend megtartása nélkül. Külön köszönet illeti a császári református (és más felekezetű segítő) testvéreket!

Hamar László, egyházmegyei ének-zeneügyi előadó

TESTVÉRTELEPÜLÉSEK TALÁLKOZÓJA ÁCSON

Testvértelépülések találkozója Ács
Ács Város Önkormányzata pályázati támogatással szervezte meg május 9-12 között a testvértelépülések találkozóját, melyben gyülekezetünk is közreműködött. Vendégeink érkeztek Franciaországból (Bois de Bernard), az erdélyi Olasztelekről, a felvidéki Csallóközarányosról. Olasztelek és Aranyos évek óta testvérgyülekezete a mi ácsi gyülekezetünknek is, az olaszteleki kapcsolatokat éppen a két gyülekezet kezdeményezte. Olaszteleki vendégeink csütörtök este érkeztek, majd péntek reggel Esztergomba mentünk velük kirándulni. Az út során kopjafát állítottak fel egy a közelmúltban itt elhunyt földijük sírján. A Bazilika, a Vár meglepetése után hazaigyekezünk. Délután ugyanis ünnepélyesen kezdetét vette a

testvértelépülési találkozó programsorozata. Minden település képek, kisfilmek segítségével mutatkozott be, de talán a szavak, a székely humor, a felvidéki meghatottság, a francia érdeklődés mondtak el legtöbbet önmagunkról, egymásról. A program folytatásaként a Bagolyvárban megnyílt Cukorgyári Emlékiállítást és a Kossuth Emlékszóbat tekintették meg a vendégek. Szombaton egész nap a kastély és kertje várta az érdeklődőket, ahol minden település főzött is valamit, ezzel mutatva meg gasztronómiai értékeit. Délután, este színes programok, nótaszó mulattatták a vendégeket. Vasárnap az istentiszteleten találkoztunk. Ézsaiás próféta szavain keresztül figyeltünk arra, hogy Istennek mi a terve a világgal, a népekkel, hogy ne csak „békés egymás mellett élés”,

hanem áldott együtt végzett munka és szolgálat alakítsa a jövőt. A köszöntések, ajándékok átadása után meghatott volt, ahogyan egymás után felcsendült a francia, székely és a magyar himnusz. Közös vasárnapi ebéd után a fogadó családoknál töltötték a délutánt az olasztelekiek, míg a francia vendégek hazautaztak. Vasárnap este kötetlen beszélgetésre hívtuk erdélyi testvéreinket a templomdombi gyülekezeti házba. Itt terített asztalok mellett fejeztük be az együttléteket, illetve latolgattuk a folytatás lehetőségeit. Nagy élmény volt ez a találkozó mindenkinek, hálásak vagyunk Istennek és a szervezőknek, hogy részesei lehettünk!

Gerecsei Zsolt lelkipásztor (Ács)

A TÖKÉLETES PAP

Egy számítógépes felmérés kimutatta, hogy a tökéletes pap pontosan 10 percet prédikál. A bűnt elítéli, de azzal senkinek nem okoz fájdalmat.

Naponta reggel hattól éjjelig dolgozik, de a telefont hajnali ötkor is szívesen felveszi. Ellátja a templomi teendőket, villanyt szerel, kertészkedik, és szépen... takarít.

Hetente 20.000 Ft.-ot keres, jól öltözködik, értékes könyveket vesz és a kocsija sem utolsó. Minden héten 15.000.Ft.-ot oszt szét a szegények között. Emellett 26 éves, de 30 éves lelkipásztori gyakorlattal rendelkezik.

Nagyon szereti a fiatalokat és minden idejét az idősekkel tölti.

A tökéletes pap mindig mosolyog, mert odaadó munkájához az erőt a kitűnő humorérzékéből meríti. Naponta 15, a gyülekezethez tartozó családot, ugyanennyi kórházban fekvő beteget és magányos gyülekezeti tagot látogat meg. Minden idejét az egyháztól elhidegült hívek pástorolásával tölti, és mindig az irodában van, ha keresik.

Ugyanis ha a szokottnál 10 perccel hosszabban prédikál akkor bőbeszédű, ha hangosabban prédikál, akkor ordibál, ha normálisan beszél, akkor az ember nem ért semmit,

ha saját autója van, akkor világias beállítottságú,
ha viszont nincs autója, akkor nem halad a korral,
ha az egyházközség tagjait látogatja, akkor szimatol,
ha családokat látogat, akkor nem törődik a családjával,
ha otthon van, akkor miért nem látogat családokat
ha a pénzről beszél, akkor pénzsóvár,
ha a templom javára gyűjt, akkor kihúzza az emberek zsebéből a pénzt,
ha nem rendez ünnepséget, akkor semmi sem történik,
ha ünnepséget szervez, akkor nem tud nyugton maradni,
ha az Istentiszteletet pontosan kezdi, akkor siet az órája,
ha később kezd valamit, akkor feltartja a híveket,
ha a templomot renováltatja, akkor feleslegesen szórja a pénzt,
ha nem építkezik, akkor hagy mindent tönkremenni,
ha fiatal, akkor nincs tapasztalata,
ha idős, akkor mikor megy már nyugdíjba,
ha meghal, akkor nincs aki pótolja."

Csákainé Szabó Natália gyűjtése

HEIDELBERGI KÁTÉ

88. Hány részből áll az igazi bűnbánat, vagyis az embernek megtérése?

Két részből: az ó embernek megökléséből, és az új embernek megelevenítéséből

89. Mi az ó ember megöklése?

Az, hogy bűneinket szívből fájlaljuk és egyre jobban gyűlöljük és kerüljük őket.

90. Mi az új ember megelevenítése?

Istenben való lelki öröm Krisztus által és arra való vágyakozás és készség, hogy jó cselekedetek által Isten akarata szerint éljünk.

91. De melyek a jó cselekedetek?

Csakis azok, amelyek igaz hitből, Isten törvénye szerint, az Ő dicsőségére történnek, és nem azok, amelyek a mi vélekedésünkön vagy emberek rendelésein alapulnak

NYUGDÍJAS LELKÉSZEK ÉS LELKÉSZÖZVEGYEK TALÁLKOZTAK

A kömlődi gyülekezet látta vendégül nyugdíjas lelkészeinket és lelkészözegeket ebben az évben, május 25-én.

A Tatai református Egyházmegye minden évben megszervezi ezt a találkozót, több, kevesebb sikerrel. Az idei alkalom a sikeresebb, tehát létszámában a látogatottabbak közé tartozott.

Bátky Miklós esperes úr áhítatát hallgathatták a megjelentek.

A tatai egyházmegye elnöksége nevében a megjelenteket - Máté László esperes hivatalos elfoglaltsága miatt nem tudott jelen lenni - Bogáth István világi főjegyző köszöntötte. Bemutatta a kömlődi gyülekezet múltját és beszélt jelenéről, beszélt az elmúlt nyolc év pályázati sikereiről.

Auerné Böröczky Erzsébet intézményvezető végigvezette a vendégeket a Kerényi Béla Református Diakóniai Intézmények valamennyi egységén.

Az ebéd jóízű elfogyasztása mellett lelkészeink felelevenítették az elmúlt évtizedek eseményeit, melynek ők szol-

gáló részesei voltak. Az együtt töltött, jó hangulatú nap után összeölelkezve vettek búcsút egymástól, majd áldást

kértek a kömlődi gyülekezetben folyó munkára.

Bogáth István

PRESBITERKÉPZÉS VÉRTESKETHELYEN

A Véteskethelyi Református Egyház-község fogadta május 24-én a Hét határos presbitereket a képzési sorozat idei utolsó alkalmán. A művelődési ház különterében 25 érdeklődő presbiter gyűlt össze, hogy meghallgassa az elő-

kel. Különösen igaz ez az állítás a Példabeszédek könyvére, amelyben a bölcsesség testet ölt. A legfontosabb bölcsességirodalmat tartalmazó könyvek a Bibliában ezek szerint a Példabeszédek könyve, a Prédikátor könyve, Jób köny-

Személyében, családjában és gyülekezetében?

Személyében a presbiter templomba járó ember, aki naponta olvassa Bibliát, rendszeresen imádkozik, örömmel adakozik egyháza felé, gyülekezetében tizedet fizet, őrálló, aki óvja vigyázza a reá bízott kincset, Jézus gyülekezetét, aki példa családja, környezete előtt.

Mivel egyházunk legkisebb szervezeti egysége a család, ezért rendkívül fontos hogy ott rendben legyenek a dolgok, hiszen az ottani történések, cselekedetek kisugároznak a gyülekezetre, az egyház minden szintjére. Gyermekünkkel már a családban meg kell ismertetni azt a másikat, azt a keskeny utat, melyet Jézus jelölt ki számunkra. Fontos, hogy kisgyermekkorától református hitünk szerint neveljük gyermekeinket, unokáinkat. Járassuk hittanra, írassuk református iskolába őket. Gyülekezetében a presbiter pedig őrizze és vigyázza reá bízott kincset, melyet oly szépen megfogalmaz az Apcsel. 20.28. Amit Jézus tulajdon vérével szerzett azt nekünk nem szabad elherdálni!

A következőkben a presbiterek konkrét feladatairól, vállalható cselekedeteiről esett szó.

A szolgálatok az egyházközségekben a következők alapján csoportosíthatók.

Missziói tevékenység, igei szolgálat, tanítói szolgálat, szeretetszolgálat, gyülekezetépítés.

A sok — sok felsorolt feladat összegzése még az előadót is elgondolkodtatta, mennyi feladat van amely elvégzésre vár? A legfontosabb tétel azonban mégis az, hogy ha ezeket mind egyedül akarjuk elvégezni, akkor lehet, hogy az egészből nem lesz semmi. Mindenképpen segítőt kell találni, mert egyedül nem megy!

A véteskethelyi presbiterképzési alkalom imádsággal és közös énekkel záródott. Ezt követően még jó ideig együtt voltunk és kötetlen beszélgetésben taglaltuk az előttünk álló tennivalókat.

A szervezők nevében ezúton mondok köszönetet a helyi gyülekezetnek, hogy alkalmunkat befogadták a ház vezetőinek pedig, hogy a helyiséget biztosították számunkra.

Bogáth István

adásokat.

Juhász Róbert, helybéli lelkipásztor áhítatát hallgathattuk, ő a Zsolt 90. 12 alapján hirdette Isten Igéjét. Az Ige alapján tette fel a kérdést, ki a bölcs ember? A bölcs ember különbséget tud tenni az igaz és a hamis között, dönteni tud a negatív és pozitív dolgok közt. A bölcsességet viszont egyedül Istentől kaphatjuk és ezeket a döntéseket csakis az Ő segítségével hozhatjuk meg. Még ha kaptuk is a bölcsességet, akkor is van bennünk bizonyos dolgok kimondása kapcsán félelem. Félünk nehogy megbántsunk valakit, igaz ez még akkor is, ha tudjuk jól, hogy nem helyes az amit tapasztalunk. Ezeket a az érzéseket mégis tegyük félre és bátran álljunk az igaz ügy mellé. Isten nem a félelem lelkét adta nekünk. Mi presbiterek gondolkozzunk el azon, valóban akarjuk-e a Zsolt. 90.12-ben szereplő kérést.

A bibliaismereti fejezet ezúttal a bölcsesség irodalmáról szólt. Előadónk ezen az estén Molnár Varga Péter, Bana-bábolnai lelkipásztor volt. A bölcsesség kezdete az Úrnak félelme, e gondolat mentén vezette végig előadását. A bölcsesség a Szentírásban életre

ve bizonyos értelemben az Énekek éneke és Részből Eszter könyve.

Előadónk a következőkben több kérdés mentés dolgozta fel az előadás következő részét. Ezek szerint:

Miért és kinek írták ezeket a könyveket?

Kik írták ezeket a könyveket?

Hogyan használhatjuk ma fel ezeket az bölcsesleteket?

A gyülekezetépítés témakörében Bogáth István, egyházmegyei főjegyző készült előadással ezen az estén.

Előadásának vezérgondolata: „Presbiter lettem, tudom-e mi a dolgom?” volt.

A vetített képes előadás több részre tagozódott. Milyen legyen egy presbiter

BÁRÁNYKA KLUB RÉDÉN

A programok kezdetekor még szermekélt az eső. Azonban a borongós idő nem szegte kedvünket és nagy szeretettel vártuk a gyerekeket a Kultúrházba. Az előtérben állt a légvár a legkisebbeknek, a ping-pong asztal körül pedig a nagyobbak és felnőttek lendültek a labda után.

A nagy teremben szorgos kezek munkálkodtak.

Készültek vázák, ceruzatartók,

volt befejezni vagy újra kezdeni a kézműveskedést.

Utána sokan részt vettek az ejtőernyőzésben is. Idén készítettünk egy kis kiállítást Huszár Krisztina babáiból, varrományaiból. Az ő felajánlásából egy izgalmas sorsolást is tudtunk tartani. Varrt két tarisznyát, melyet egy-egy bárány díszített. A jelenlévő gyermekek nevét felírtuk az érkezéskor. Az így összegyűlt nevek közül kisorsoltuk

a tarisznyák gazdáit. Örülünk, hogy idén Dudarról és Csetényből is csatlakoztak hozzánk.

"Bizony az Úr ajándéka a gyermek, az anyaméh gyümölcse jutalom." Zsolt 127:3

Adjunk hálát értük naponként és vigyázzunk rájuk, hogy szívük tele legyen örömmel és valódi értékekkel, mennyei kincsekkel!

Köszönet a süteményekért és az innivalóért, amelyet a családok és a gyülekezet tagjai küldtek. Köszönet minden segítőnek és felnőttnek, akik segítettek, hogy ez a délután jól teljen el. Név szerint: Czigány Ferencné, Mogyorósiné Szekeres Kamilla, Mogyorósi Kamilla, Polgár Piroska, Nagy Mihályné, Pölöskei Józsefné, Oroszi Ibolya és unokahúga, Juhász Ágnes, Balogh Réka, Csillag Filomána, Zsebőné Deák Annamária, Buda Zsolt, Buda-Rácz Éva, Heteyi Mónika, Barta Zsolt, Horváth Sándor, Mogyorósi Vilmos, Zsebő Zsolt és Takács Ottó.

Köszönet a szentkirályszabadjai gyülekezet tagjainak, hittanosainak, akik eljöttek hozzánk.

Barta Livia

dekorgumi virágok vasalással és egy régi játék papírból. Volt egyszer egy tulipán..., lett belőle paprika, Jancsika, kiskirály és aztán megint tulipán.

Az egyik sarokban hattyúk, oroszlanok, teknősök, kardok, kutyák készültek színes lufikból kis gazdáik nagy örömére. Az ügyesebbek maguk fújták és formázták a lufit.

A másik sarokban pedig süteményekből lehetett jóllakni és szörpöt lehetett hörpinteni.

Mire mindenki kipróbált mindent és egy kicsit talán el is fáradt, addigra eljött a közös éneklés ideje. Lehuppanunk a színpad előtti szőnyegre. Csak-hogy néhány ének alatt fel is kellett állnunk, átmozgattak bennünket vendégeink.

Majd egy mesejátékot nézhettünk meg. Max Lucado: Értékes vagy című famanós történetét mutatták be nekünk a szentkirályszabadjáról érkezett gyerekek és felnőttek.

Ez azért is volt nagy élmény számunkra, mert ebben a tanévben a famanók életét ismertük meg hónapról hónapra a Báránnyaklubban. Ez volt az a mese, amelyet októberben legelőször közösen elolvastunk.

A mese és éneklés után még lehetőség

KEREKÍTŐ BÁBOLNÁN

A héthatáros kiskör nagy előnye, hogy szívesen segítünk egymásnak lelkészek és világiak egyaránt. Ha valaki köztudottan ügyes az egyik szolgálati területen, akkor az szívesen kisérti a másikat. Ennek nagyon szép példája volt most májusban, amikor Bartha Livia nagytiszteletű asszony eljött hozzánk

Bábolnára, a frissen alakult babamama körbe, hogy tudásával segítsen minket. A „Kerekítő” egy országos hálózat, melynek célja, hogy a kisgyermekek életébe visszahozza az énekeket, mondókákat, ölbeli játékokat. Köszönjük, hogy ezzel a bábolnai kisbabákat és kismamákat is megörvendeztette tiszteletes asszony.

GYEREKAROK

Molnár Varga Szilvia

„Azután ezt mondta Isten: pezsdüljenek a vizek élőlények nyüzsgésétől, és repdessenek madarak a föld felett, az égbolt alatt. És megteremtette Isten a nagy víziállatokat, a vizekben nyüzsgő különféle fajta úszó élőlényeket, és a különféle fajta madarakat. És látta Isten, hogy ez jó. Azután megáldotta őket Isten: Szaporodjatok, sokasodjatok és töltsétek meg a tenger vizét; a madár is sokasodjék a földön! Így lett este, és lett reggel: ötödik nap.” (I. Mózes 1:20-23)

A teremtés történet vége felé járva azt tapasztaljuk, hogy Isten teremő ereje révén fokozatosan kialakul a rendezett világ, ahol minden teremtménynek megvan a maga Istentől rendelt helye. Az ötödik nap leírása arról tudósít, hogy a korábban megteremtett élőhelyek – a vizek és a szárazföld – most megtelnek élőlényekkel: mindenféle és fajta vízi állat tölti meg a tengereket, óceánokat és egyéb földi vízfolyásokat, állóvizeket, s madarak lepik el az eget és a szárazföldet. Isten meg is áldotta őket, s ők ezért benépesítették világunkat.

A Bibliát olvasva te is felfigyelhatsz rá, hogy mennyire fontos szerepet töltenek be a madarak és a vízi élővilág az ember életében. Nemcsak a mindennapi megélhetést biztosítják, de sokszor jelképként is használták őket. Az első keresztyének például az üldözések idején egy egyszerű hal ábrázolással ismerték fel egymást.

Az alábbi játékos teszt megmutatja, hogy mennyire vagy tájékozott a Biblia madár és hal világában. Ha jól dolgozol, a megoldások betűi egy tanítvány nevét adják, akit eredeti foglalkozása a vízhez kötött.

A legelső madár a Bibliában

A) sas K) bagoly P) galamb

Itt töltött el három napot Jónás

U) Jeruzsálemben B) a Bahamákon

É) a cethal gyomrában

A hangjától Péter sírva fakadt

T) kakas Ö) varjú C) feketerigó

Illés prófétát látták el élelemmel

Á) keselyűk E) hollók L) szarkák

A pusztában vándorló népnek Isten manát adott, és még mit?

D) halat R) fürjeket I) sült galambot

KONFIRMÁCIÓ RÉDÉN

KONFIRMÁCIÓ KÖMLŐDÖN

A rédei hagyományaihoz hűen idén is áldozó csütörtök délután került sor a konfirmációs istentiszteletre. Erre az alkalomra hivatalosak azok is, akik 5, 10, 20, 25 vagy akár 65, 70 éve konfirmáltak a rédei templomban.

Idén 10 fiatal állt az úrasztala körül és tett bizonyosságot hitéről.

Miután választottak a kérdésekre, fogadalmat tettek, hogy egyházunk és gyülekezetünk hűséges tagjai lesznek. Majd igei áldást kaptak egyenként. Ezután vehették első úrvacsorájukat szüleikkel együtt járulva az úrasztalához.

Isten áldja meg őket, hogy növekedhessenek hitben, szeretetben és teremni tudják a Lélek gyümölcseit!

AZ ANYAKÖNYBEN OLVASTUK

Ács: Megkeresztelték: Klema Dominikot, Klema Szófiát, Ujvári Panna Mirellát, Kóródi Hannát, Kutak Lénát, Hateier Blanka Katalint, Hateier Botondot
Konfirmált: Csere Tamás, Varga Tibor, Bognár Nikolett, Szalóki Emília, Kutak Léna, Palakovics Anna, Dákai Vivien, Németh Flóra, Skuba Kinga, Molnár József (felnőttként)
Eltemették: Molnár Károlynét, Szakál Kálmánt

Bana—Bábolna: Keresztelés: Mészáros Flóra, Roxin Levente Zsombor, Verszai-Franyik Adrienn

Temetés: Mészáros Ferencné született Kovács Ida

Konfirmáció: Babarcsi Ádám, Balázs Márk, Kéri Virág Mariann

Bokod: konfirmált: Pap Bianka és Szűcs Sándor

végso búcsút vettünk: Csonka Györgyné szül. Szűcs Juliannától, Rábai Lidiától és Oros Imrétől

Császár: Konfirmált: Ács Dóra; Ács Réka; Ács Petra; Biró Adél; Pordán Viktória; Beke Anna; Maróti Dóra; Kakula Róbert; Buruli Klára, Ferenc Richárd; Szabó Félix; Vass István

Csép eltemették: Bajcsai Bálintot

Dad: szent keresztségben részesült: Aknai Boglárka, Farkas-Takó Mia, Lőke Orsolya Imola és Varga János

konfirmált: Bán Zoltán, Berkovics Szilvia, Csonka Lída Csilla, Gerlei Dávid,

Lőke Orsolya Imola, Rokosz Éva Zsófia, Horváth Rudolfné szül. Kelemen Anna Klára és Varga János

házasságukra Isten áldását kérték: Juszko József és Horváth Eszter

végso búcsút vettünk: Zsigó Imréné szül. Cser Évától, Dobronyi Józsefné szül.

Szöllősi Lidiától, Bán Jánosné szül. Slep Magdolnától, Jordánné Ládi Zsuzsannától

Ete: Konfirmált: Mészáros Abigél, Nagy Patrícia, Rácz Richárd, Tusor Máté

Kisbér: Konfirmált Balogh Ádám; Baranya András; Foltin Gergely; Horváth Imre; Kovács Ákos; Major István; Malomsoki Dóra

HÁZASSÁGOT KÖTÖTT: Varga Balázs és Mészáros Irén

eltemették: id. Wolf Lászlót

Kisigmándon Temették: Körmendi Józsefnét és Bartal Istvánnét.

Nagyigmánd: Megkereszteltük: Körtvélyessy Lóránt, Nyitrai Kata, Greveletye Krisztofer, Kóvári Alexandra

Konfirmált: Farkas Krisztina, Kádár András, Kelemen Ádám, Máthé Norbert, Széles Máté, Szijj Bence

Réde: Konfirmáltak: Biczó Zita, Czigány Máté, Csécsi Lilla, Juhász András, Magyar Vanessza, Mogyorósi Milán, Nagy Adrienn, Polgár Bence, Rehus István és Vida Bettina.

Eltemették: Biró Józsefnét, Almási Árpádnét, Várad Gyulát és Rácz Sándort
 A keresztség sakramentumában részesült: Czigány Linett Veda, Takács Gábor és Takács Bence

Szákszend: Kereszteltük: Dr. Takács Ilonát, Tóth Borbálát, Tóth Zsófiát, Tóth Mihályt és Tóth Juliannát.

Temették: Kovács Brigittát

Takács Ilona

Úton hazafelé

Halkan kopognak az esőcseppek,
 Az út felett összeborulnak a fák,
 Halkan duruzsol a vizes aszfalt,
 Lágyan suhan a táj.

Rám borul a meleg nyugalom.

Az ég alja halvány, vörös.

Az ülésben megbújva viszem hazafelé
 magam.

Érdekes ez a csönd, különös.

Érzem a kanyar lágyan hajlik,

Meleg fészek a világ.

Tudom, hogy nem vagyok egyedül.

Tudom, hogy minden rám vigyáz.

KÖNYV A PRESBITERI TISZTSÉGRŐL

Dr. Huszár Pál, a Magyarországi Református Egyház világi elnöke, a Dunántúli Református Egyházkerület főgondnoka a presbiteri tisztségről közérthető formában ír jelenlegi és leendő presbitereknek, azzal a céllal, hogy segítsen visszaállítani ennek a tisztségnek a méltóságát, a tekintélyét és a fontosságát.

Megrendelhető a Kálvin kiadónál vagy a helyi, gyülekezeti könyvtár-jesztőknél.

www.refdunantul.hu

Újságunkat – hirdetőinknek és alapítványunk támogatóinak köszönhetően – ingyenesen juttatjuk el olvasóinkhoz !

Hét Határ Református hitéleti lap. Megjelenik minden hónap első vasárnapján Ács, Ászár, Bana, Bábolna Bokod, Csép, Császár, Dad, Ete, Kisigmánd, Kisbér, Kömlőd, Környe, Környebánya, Nagyigmánd, Oroszlány, Réde, Vérteskethely, Szákszend, Tárkány reformátusai közt

Kiadó: "Közelebb Egymáshoz" Alapítvány 2854 Dad, Fő u. 28. Felelős kiadó: **Gerecsei Zsolt** elnök 2941 Ács, Fő u. 71.

Szerkesztőség: 2853 Kömlőd, Perczel u. 26. tel.: 06-34/578-503 fax.: 06-34/470-543 email.: hethatarlap@freemail.hu

Felelős szerkesztő: **Bogáth István** Nyomtatás: MONTÁZS Press Kft. Oroszlány tel.: 20/454-35-41 Molnár Ferenc ügyvezető
 Internet elérhetőség: www.hethatar.refdunantul.hu

ISSN 1417 - 7641